

Okrepljene kretnje/obsoletne želje Postevolucijske strategije*

REDIZAJNIRANJE TELESA/ REDEFINIRANJE ČLOVEŠKEGA

Ni več smiselno videti v telesu mesto psihe in družbenega, ampak raje strukturo, ki potrebuje nadzor in modifikacijo. Telo, ne kot subjekt, temveč kot objekt - NE KOT OBJEKT ŽELJE, TEMVEČ KOT OBJEKT ZA DIZAJNIRANJE. SPREMI-NJANJE ARHITEKTURE TELESA SE IZRAŽA V PRIREJANJU IN RAZŠIRJANJU NJEGOVEGA ZAVEDANJA SVETA. Telo kot objekt se lahko okrepi in pospeši, lahko doseže ubežno hitrost planeta. Na ta način postaja postevolucijski projektil, ki se odklanja in razlikuje tako po svoji formi kot po svoji funkciji.

OBSOLETNO TELO

Telo ni niti zelo učinkovita niti zelo trajna struktura. Pogosto se kvari in hitro se utruja; njegove zmogljivosti so določene z njegovo starostjo. Podvrženo je obolevanju in obsojeno na zgodnjo smrt. Parametri njegovega preživetja so sila ozki - brez hrane lahko preživi le nekaj tednov, brez vode le nekaj dni in brez kisika le nekaj minut. POMANJKANJE MODULARNEGA DIZAJNA telesa in njegov čezmerno aktiven imunološki sistem otežujeta nadomeščanje pokvarjenih organov. Ne

* Prevod teksta:
*"Enhanced
Gesture/Obsolete Desire.
Postevolutionary Strategies".* V: Karl Gerbel in
Peter Weibel (ur.),
1992, **Endo und Nano.
Die Welt von Innen.**
(Ars Electronica 92),
PVS Verleger: Linz, str.
233-239.

gre več za ohranjanje človeške vrste s PRODUKCIJO, temveč za stopnjevanje posameznika z REDIZAJNIRANJEM. Kar je pomembno, ni več občevanje moškega in ženske, temveč vmesnik med človekom in strojem. TELO JE OBSOLETNO. Smo na koncu filozofije in človeške fiziologije. Človekova misel se izgublja v njegovi preteklosti.

INVAZIJA TEHNOLOGIJE

Miniaturizirana in biokompatibilna tehnologija zaseda telo. Čeprav nenapovedan, je to eden najpomembnejših dogodkov v človeški zgodovini - ki je naravnana na fizično spremembo slehernega posameznika. Tehnologija ni le dodana, temveč je tudi vsajena. NEKOČ EMBALAŽA, ZDAJ TEHNOLOGIJA

*Dogodek bočno obešanje
Galerija Tamura, Tokyo, 12.
marec 1978.
Foto: Tony Figallo*



POSTAJA SESTAVINA TELES. Nobene prednosti ni več v tem, da se ostane "človek", ali v razvijanju vrste. EVOLUCIJA SE PREKINE, KO TEHNOLOGIJA VDRE V TELO. Ko tehnologija opremi vsakega človeka z možnostjo, da individualno napreduje v svojem razvoju, kohezivnost vrst ni več pomembna. Zdaj ne vzbuja več pozornosti razlika duh-telo, temveč razcep med telesom in vrsto. Telo se mora razpočiti zaradi svoje biološke, kulturne in planetarne vsebine. Pomen tehnologije je morda v tem, da dosega svoj vrhunec v tuji zavesti - zavesti, ki je POSTZGODOVINSKA, TRANSČLOVEŠKA in celo ZUNAJZEMELJSKA. Prav lahko, da prva znamenja tuje inteligence nastanejo na tem planetu.

VOTLO TELO

Na zemlji je težko vzdrževati kompleksnost, mehkost in vlažnost telesa. Zato bi strateška rešitev lahko bila IZVOTLJE-NJE, STRJENJE in RAZVODENITEV telesa, kar bi ga naredilo trajnejšega in manj ranljivega. Sedanja organizacija telesa je nekoristna. Rešitve za modifikacijo telesa ni mogoče najti v njegovi notranji strukturi, ampak enostavno na njegovi površini. REŠITEV NI NIČ GLOBLJE OD KOŽE. Sprememba v načinu gibanja je bila pomemben dogodek v zgodovini naše evolucije. Naslednja razvojna prelomnica se bo pojavila s spremembo kože - če bomo znali izdelati SINTETIČNO KOŽO, ki bi neposredno skozi pore absorbirala kisik in svetlobo učinkovito pretvarjala v kemične hranilne sestavine, bi s tem lahko radikalno redizajnirali telo in odpravili mnogo njegovih redundantnih sistemov in slabo delujočih organov ter minimizirali toksične spojine v njegovem kemičnem delovanju. IZVOTLJENO TELO BI BILO BOLJŠI GOSTITELJ TEHNOLOŠKIH SESTAVIN.

VSEPLANETARNA
FIZIOLOGIJA

Zunajzemeljsko okolišje še močneje poudarja obsoletnost telesa in intenzivira pritiske v smeri njegovega reinženiranja. Nujno je dizajnirati bolj samozadostno, energetske učinkovito telo, z razširjenimi senzoričnimi antenami in okrepljeno cerebralno kapaciteto. Izklopljeno iz tega planeta - njegovega kompleksa, interaktivne energetske verige in zaščitne biosfere - je telo kaj slabo biološko

*Dogodek za okrepljeno telo /
laserske oči in tretja roka
New Music Concerts,
Toronto, 1987.
Foto: Tim McKenna*



opremljeno tako v smislu golega preživetja kot njegove nezmožnosti ustreznega zaznavanja in ukrepanja v brezmejnosti vesolja. Namesto da razvijamo specialna telesa za specialne prostorske lokacije, bi morali razmisliti o vseplanetarni fiziologiji, ki bi bila trajna, prožna in sposobna funkcionirati v različnih atmosferskih pogojih, težnostnih pritiskih in elektromagnetnih poljih.

NOBENEGA ROJSTVA/NOBENE SMRTI - BRENČANJE HIBRIDA

Tehnologija spreminja naravo človeške eksistence z izenačevanjem fizične možnosti teles in standardiziranjem človekove spolnosti. Z oplojevanjem zunaj maternice in možnostjo ohranjanja fetusa v umetno vzdrževanem sistemu NE BO VEČ TEHNOLOŠKEGA ROJSTVA. In če je telo mogoče modularno redizajnirati, tako da bi povečali možnost nadomeščanja njegovih slabo delujočih delov, potem NE BO VEČ RAZLOGA ZA TEHNOLOŠKO SMRT - ob pogoju dosegljivosti nadomestkov. Smrt ne dokazuje eksistence in je staromodna evolucijska strategija. Telo ne potrebuje več popravil, ampak enostavno nadomeščanje delov. Da bi se lahko prilagodilo razširjenemu prostoru-času zunajzemeljskega okolja, MORA TELO POSTATI NESMRTNO. Utopične sanje

*Dogodek za napeto kožo /
tretja roka (zadnje obešenje)
Yokohama Art Gallery,
dogodek je bil uprizorjen na
opuščenih železniških postaji
Ofuna, 29. maja 1988.
Foto: Simon Hunter*



postajajo postevolucijski imperativi. TO NI VEČ ZGOLJ FAUSTOVSKA IZBIRA IN ODVEČ JE FRANKENSTEINOVSKI STRAH PRED NEDOVOLJENIM POSEGANJEM V TELO.

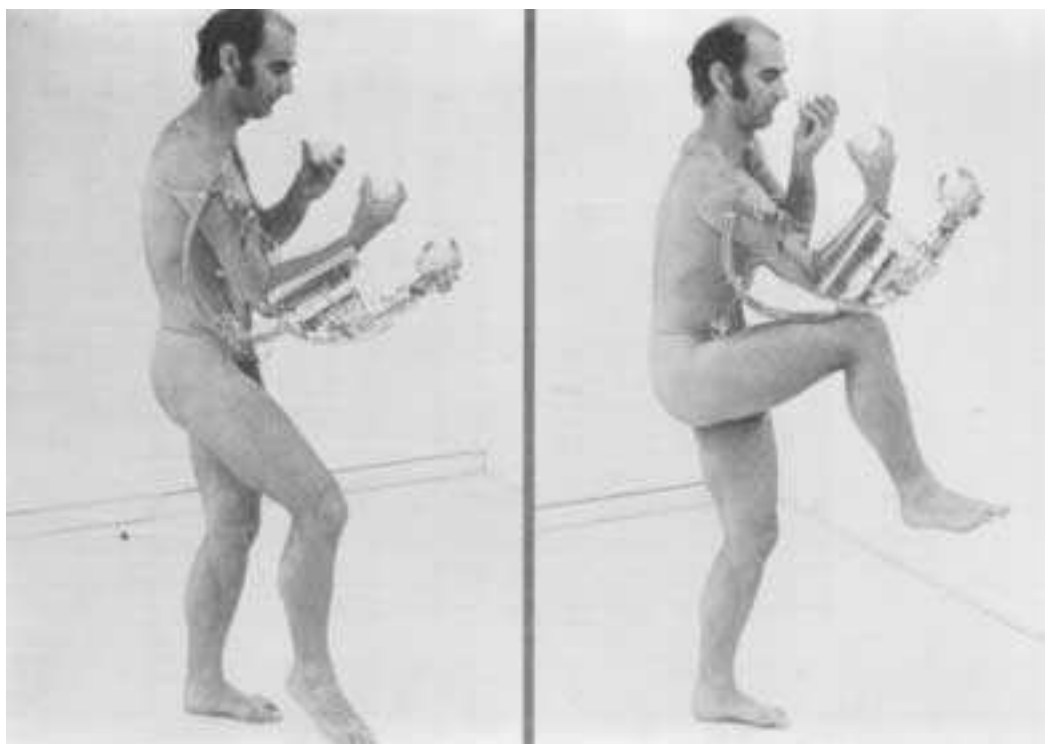
ANESTETIZIRANO TELO/ATROFIJA EKSTAZE

Pomen tehnologije ni preprosto v čisti moči, ki jo generira, temveč na področju abstrakcije, ki jo proizvaja s svojim operacionalnim uspehom in svojim razvojem razširjenih sistemov čutil. Tehnologija pasivizira telo. Ker tehnologija tako uspešno posreduje med telesom in svetom, telo odklaplja od njegovih številnih funkcij. ZBEGANO IN ODKLOPLJENO TELO NAJDE ZADNJE ZATOČIŠČE V VMESNIKU IN SIMBIOZI. Morda telo še ni predalo svoje avtonomije, zagotovo pa je predalo svojo mobilnost. Telo, ki je vklopljeno v mrežo strojev, mora biti pasivizirano. Da bi telo funkcioniralo v prihodnosti in resnično doseglo hibridno simbiozo, mora biti dejansko vse bolj anestezirano...

HIBRIDNI SISTEMI ČLOVEK/STROJ

Problem potovanja po vesolju nista več natančnost in zanesljivost tehnologije, temveč ranljivost in (kratko)trajnost

DECA-DANCE
*Galerija Komai, Tokyo, 15.
november 1981.*
Foto: Shigeo Anzai



človeškega telesa. Zdaj je nastopil čas, ko je dejansko potrebno REDIZAJNIRATI LJUDI, JIH NAPRAVITI BOLJ KOMPATIBILNE STROJEM. Ne gre le za "mehaniziranje" telesa. V zunanjem prostoru z nično gravitacijo, brez kisika in odsotnostjo trenja postaja očitno, da je tehnologija celo trajnejša in njene funkcije bolj učinkovite kot na Zemlji. Tisto, kar je treba vzdrževati in tudi zaščititi pred majhnimi spremembami tlaka, temperature in sevanja, je človeška komponenta. Problem se glasi, KAKO OHRANITI ČLOVEŠKE ZMOGLJIVOSTI V DALJŠEM ČASOVNEM RAZDOBJU. Zdi se, da so simbiotični sistemi najboljša strategija. Vsajene komponente lahko energizirajo in okrepijo razvoj; *ekso*-okostja lahko ojačijo telo; robotske strukture lahko postanejo parazitski gostitelji vstavljenih teles.

TELO GOSTITELJ

Z mikrominiaturiziranimi roboti bomo sposobni KOLO-NIZIRATI POVRŠINO TELESA IN NJEGOVE INTERNE TRAKTE, povečati njegovo bakterijsko populacijo - raziskati, kontrolirati in varovati telo.

*Telekirični prenos / dogodek
za 4 roke
Galerija Komai, Tokyo, 1981.*



HI-FI ILUZIJI NAPROTI

S teleoperacijskimi sistemi je moč projicirati prisotnost človeka in izvajati telesne aktivnosti na oddaljenih in zunajzemeljskih lokacijah. En sam operater zmore istočasno upravljati celo kolonijo robotov na različnih lokacijah oziroma razpršeni ljudje eksperti lahko kolektivno kontrolirajo robota nadomestka. Teleoperacijski sistemi bi morali biti več kot zgolj mehanizmi roka-oko. Morali bi ustvarjati kinestetične občutke, omogočati občutke orientiranja, gibanja in napetosti telesa. Roboti bi morali biti polavtonomni, sposobni "inteligentne nepokorščine". Izkušnja teleprezence postaja Hi-Fi iluzija teleeksistence. BOLJ KOT MEDIJ INFORMACIJ POSTAJA ELEKTRONSKI PROSTOR MEDIJ DELOVANJA. Telo zapleta z njegovimi stroji v vse večjo kompleksnost in interaktivnost. Oblika telesa je poudarjena, njegove funkcije so razširjene. PARAMETRI NJEGOVIH ZMOGLJIVOSTI NISO OMEJENI NITI Z NJEGOVO FIZIOLOGIJO NITI Z NJGOVIM NEPOSREDNIM PROSTOROM. Elektronski prostor restrukturira arhitekturo telesa in množi njegove operativne sposobnosti.

Prevedel Marjan Kokot

Stelarc, rojen 1946 v Limasolu na Cipru, kot Stelios Arcadiou. Kasneje se uradno preimenuje v Stelarca. Študiral je umetnost in uporabno umetnost na T.S.T.C., na CAUTECH, R.M.I.T. in na Univerzi v Melbournu. Poučeval je umetnost in sociologijo na Mednarodni šoli v Yokohami, v letih 1970-1989, ter kiparstvo in risanje na kolidžu Univerze v Ballaratu. Prejel je nagrado Myerjevega sklada v Avstraliji in nagrado komisije za vizualne umetnosti Avstralskega Sveta. Med njegova najbolj znana dela sodijo performanci "Dogodki okrepljenega telesa", "Filmanje notranjosti mojega telesa" in "Tretja roka". Njegova dela so vključena v zbirke številnih galerij in muzejev po vsem svetu.